

En dag när jag kände mig kall

tidens vingar vad ni viner
solen sjunker med ett plupp
snark och sen så går den upp
en gul sekund för oss och skiner

tiden svingar svisch förbi
och suger oss mot hålet
det dunkla ändamålet
med allt vad vi står i

där valsar värsta snubben
zink zack på klyvarkubben
här kutar kutiga gubben
tick tack på samma kubbe

vart än du pekar finger år
är det håll jag springer åt

hur jag än må möda mig
ska du bödel döda mig
däruppe glimmar bilan
ett hugg från sista vilan

- - -

Så skrev jag för länge sen
en dag när jag kände mig kall.
Patetiskt? Tja. Än sen?
Det rimmar lite i alla fall.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran P Rödholm med Poeter.se id #19184 innehar upphovsrätten